KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.2.2025 r.
COM(2025) 55 final

2025/0029 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w UE jest regulowane dyrektywą Rady 2003/96/WE (zwaną dalej „dyrektywą”). Dyrektywa określa produkty, które podlegają opodatkowaniu, ich wykorzystanie prowadzące do ich opodatkowania oraz minimalne stawki, którymi muszą być opodatkowane w zależności od tego, czy są wykorzystywane jako paliwo silnikowe, do niektórych celów przemysłowych lub handlowych czy też jako paliwo do ogrzewania.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek stawki podatku akcyzowego z uwagi na szczególne względy polityczne.

Celem niniejszego wniosku jest umożliwienie Francji dalszego stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki w celu częściowej rekompensaty dodatkowych kosztów spowodowanych odległym położeniem geograficznym i trudnościami związanymi z dostawami.

Wniosek i jego kontekst ogólny

Decyzja Rady 2007/880/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. upoważniła Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki pod warunkiem, że obniżka nie przekracza dodatkowych kosztów transportu, magazynowania i dystrybucji w porównaniu z Francją kontynentalną. Decyzją wykonawczą Rady 2013/192/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. i decyzją wykonawczą Rady 2019/372/UE z dnia 5 marca 2019 r. upoważniono Francję do dalszego stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.

Celem tych decyzji jest umożliwienie Francji częściowego zrekompensowania dodatkowych kosztów spowodowanych odległym położeniem geograficznym i trudnościami związanymi z dostawami. W zastosowaniu tych decyzji Francja stosuje obniżkę w wysokości 1 EUR za hektolitr benzyny bezołowiowej.

Pismem z dnia 31 października 2024 r. władze francuskie zwróciły się o upoważnienie do dalszego stosowania obniżki w wysokości 1 EUR za hektolitr przez okres sześciu lat, od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2030 r. Władze francuskie przekazały dodatkowe informacje w piśmie z 27 listopada 2024 r.

Jak w poprzednich wnioskach, władze francuskie utrzymują, że obniżka stawki podatku akcyzowego jest konieczna w celu częściowej rekompensaty wyższej ceny benzyny bezołowiowej. Cena benzyny bezołowiowej na stacjach paliw na Korsyce jest o ponad 10 % wyższa od średniej ceny we Francji kontynentalnej. Według władz francuskich istnieje kilka przyczyn tych dodatkowych kosztów. Dostawa paliwa na Korsykę odbywa się wyłącznie drogą morską, co zwiększa ostateczną cenę paliwa. Droższy jest również transport drogowy paliwa do stacji paliw, ponieważ górzyste ukształtowanie terenu wydłuża czas transportu. Ponadto, sezonowy charakter popytu związany z letnim sezonem turystycznym prowadzi do zarządzania zapasami zgodnie z metodą „dokładnie na czas” (ang. *just in time*) i wiąże się

z ryzykiem dodatkowych i znaczących kosztów powodowanych przez kontyngenty, ponieważ magazyny ropy naftowej na Korsyce mają niską pojemność magazynowania.

Francja wskazała również na fakt, że wspomniany środek objęty jest szczególną polityką rządu na rzecz rozwoju na Korsyce, uzasadnioną jej trudniejszą sytuacją wynikającą z jej wyspiarskiego charakteru. Według władz francuskich odstępstwo to ma również na celu skorygowanie braków strukturalnych w świadczeniu transportu publicznego na Korsyce, związanych z bardzo ograniczoną siecią kolejową i trudną siecią drogową, co wynika z górzystego ukształtowania terenu wyspy.

Przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Ocena środka zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

Szczególne względy polityczne

Art. 19 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy stanowi:

„Oprócz przepisów przedstawionych w poprzednich artykułach, w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek na podstawie szczególnych rozważań politycznych”.

Zróżnicowanie podatkowe umożliwia zbliżenie sytuacji konsumentów benzyny bezołowiowej na Korsyce do sytuacji podobnych konsumentów we Francji kontynentalnej poprzez częściową rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przez konsumentów na Korsyce. Środek ten realizuje więc niektóre cele polityki regionalnej i polityki spójności.

Obniżka podatku nie przekracza dodatkowych kosztów transportu i dystrybucji ponoszonych przez konsumentów na Korsyce. Obniżka kosztów benzyny bezołowiowej o 1 EUR za hektolitr jest znacznie mniejsza niż różnica między odnośnymi cenami końcowymi.

Obniżona stawka opodatkowania zużycia benzyny bezołowiowej stosowana obecnie na Korsyce (67,29 EUR/hl) jest nadal znacznie wyższa niż minimalny poziom unijny ustalony w dyrektywie 2003/96/WE (35,90 EUR/hl).

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Badając wniosek, Komisja bierze pod uwagę właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji oraz wdrażania polityki UE w dziedzinie zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

Środek jest możliwy do przyjęcia z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji. Ogranicza się on do częściowej rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z wyspiarskim charakterem Korsyki. Ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter departamentów, do których środek ma zastosowanie oraz umiarkowany zakres obniżki stawki – która jest zresztą bardzo wysoka w porównaniu z minimalną stawką unijną – nie przewiduje się, by środek ten mógł doprowadzić do zmian w zużyciu paliwa poprzez przyciągnięcie konsumentów spoza tych obszarów.

Ponieważ skutki ulgi podatkowej w odniesieniu do transportu mają być nieznaczne, a w przypadku wystąpienia ewentualnych skutków marginalnych możliwa jest realizacja

polityki kompensacyjnej, środek nie jest niezgodny z polityką Unii w dziedzinie zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

Okres stosowania środka i zmiana ram prawnych UE w zakresie opodatkowania energii

Art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE ustanawia, dla tego typu środka, maksymalny okres obowiązywania wynoszący sześć lat, z możliwością przedłużenia. Okres obowiązywania upoważnienia, o który pierwotnie wnioskowano, miał trwać od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2030 r., co mieści się w ramach maksymalnego okresu dozwolonego na mocy art. 19 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii. W następstwie rozmów między władzami francuskimi a Komisją, w szczególności w związku z proponowaną nowelizacją dyrektywy 2003/96/WE[1], uzgodniono wcześniejszy termin zakończenia obowiązywania upoważnienia, tj. 31 grudnia 2028 r. Biorąc pod uwagę brak negatywnego wpływu obecnych ustaleń na handel wewnątrzunijny i na ogólny poziom opodatkowania paliw we Francji, w celu zapewnienia pewności prawa w tym regionie Komisja proponuje przyznanie wnioskowanego upoważnienia na cztery lata, tj. od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2028 r. Ponadto, aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy zagwarantować, że – jeżeli Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane – niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tych zmienionych przepisów.

Jeśli Rada przyjmie taki nowy system, a Komisja uzna, że upoważnienie zawarte w niniejszym wniosku jest nadal uzasadnione, Komisja rozpatrzy, w konstruktywny sposób i bez zbędnej zwłoki, każdy wniosek Francji dotyczący podobnego upoważnienia dostosowanego do nowego systemu, aby zapewnić ciągłość niniejszego wniosku.

Zasady pomocy państwa

Władze francuskie twierdzą, że środek nie stanowi pomocy państwa, ponieważ jest skierowany do konsumentów końcowych i jest stosowany bez dyskryminacji ze względu na ich przynależność państwową lub pochodzenie produktów. Środek może stanowić jednak pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W związku z tym, że obniżone stawki są wyższe niż unijne stawki minimalne środek ten wydaje się być objęty art. 44 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, który określa warunki, na jakich pomoc w formie ulg w podatkach na mocy dyrektywy 2003/96/WE może zostać wyłączona z obowiązku zgłoszenia pomocy państwa. Na tym etapie nie można jednak ustalić, czy spełnione są wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu. Wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady nie przesądza o spoczywającym na państwie członkowskim obowiązku zapewnienia przestrzegania zasad pomocy państwa, a w szczególności – w przypadku pomocy wyłączonej z procedury zgłoszenia – przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014. Wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady pozostaje również bez uszczerbku dla spoczywającego na państwie członkowskim obowiązku zgłoszenia Komisji pomocy państwa przed jej wprowadzeniem w życie, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE, na wypadek gdyby nowa pomoc nie była objęta wyłączeniem grupowym.

[1] COM/2021/563 final: Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Dziedzina podatków pośrednich objęta art. 113 TFUE nie jest sama w sobie przedmiotem wyłącznej kompetencji UE w rozumieniu art. 3 Traktatu.

Jednakże zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE Radzie przyznano wyłączne kompetencje, w ramach prawa wtórnego, do upoważnienia państwa członkowskiego do wprowadzenia dodatkowych zwolnień lub obniżek w rozumieniu tego przepisu. Państwa członkowskie nie mogą zatem zastępować w tym zakresie Rady. W związku z tym zasada pomocniczości nie ma zastosowania do niniejszego wniosku dotyczącego decyzji wykonawczej Rady. Ponieważ niniejszy akt nie stanowi projektu aktu ustawodawczego, nie należy go w każdym razie przekazywać parlamentom narodowym na mocy protokołu nr 2 do Traktatów w celu poddania analizie jego zgodności z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek spełnia wymogi zasady proporcjonalności. Obniżka podatku nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia przedmiotowego celu.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: decyzja wykonawcza Rady.

Art. 19 dyrektywy 2003/96/WE przewiduje jedynie tego typu środek.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Przedmiotowy środek nie wymaga oceny obowiązującego prawodawstwa.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wniosek dotyczy obniżki podatku, która odnosi się wyłącznie do Francji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie korzystano z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Środek nie przewiduje uproszczenia. Jest on następstwem wniosku złożonego przez Francję i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Prawa podstawowe**

Środek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie pociąga ze sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Unii, w związku z powyższym niniejszy wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie jest konieczny plan wdrożenia. Niniejszy wniosek dotyczy upoważnienia do zastosowania obniżki podatku przez jedno państwo członkowskie, wydawanego na wniosek tego państwa. Upoważnienie jest ważne przez ograniczony okres czterech lat. Stawka podatkowa, która będzie obowiązywać, będzie wyższa od minimalnego poziomu opodatkowania określonego w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii. Środek można poddać przeglądowi w przypadku wniosku o odnowienie środka po wygaśnięciu czteroletniego okresu jego obowiązywania.

Streszczenie proponowanego środka

Komisja proponuje upoważnienie do obniżki podatku w wysokości 10 EUR za 1 000 litrów do 31 grudnia 2028 r., co pozwoli Francji na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki.

2025/0029 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej[1], w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2007/880/WE[2] oraz decyzjami wykonawczymi 2013/192/UE[3] i 2019/372/UE[4] Francja została upoważniona do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.

(2) Pismem z 31 października 2024 r. Francja zwróciła się o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki podatku energetycznego w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe, w drodze przedłużenia praktyki stosowanej zgodnie z decyzją 2007/880/WE oraz decyzjami wykonawczymi 2013/192/UE i 2019/372/UE. Obniżka wynosi 1 EUR za hektolitr. Wniosek o upoważnienie obejmuje okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2028 r. Na Korsyce koszty związane z dostarczaniem benzyny bezołowiowej do dystrybutorów są znacznie wyższe niż we Francji kontynentalnej, a ostateczna cena jest o ponad 0,10 EUR za litr wyższa niż na kontynencie.

(3) Dzięki obniżeniu podatku od benzyny bezołowiowej obciążającego konsumentów na Korsyce, ich sytuacja stanie się bardziej zbliżona do sytuacji konsumentów na kontynencie. Środek realizuje więc cele polityki regionalnej i polityki spójności.

---

1 Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj.

2 Decyzja Rady 2007/880/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. zezwalająca Francji na stosowanie obniżonej stawki podatkowej na benzynę bezołowiową wykorzystywaną jako paliwo i wprowadzoną do obrotu w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2007/880/oj).

3 Decyzja wykonawcza Rady 2013/192/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 113 z 25.4.2013, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2007/880/oj).

4 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/372 z dnia 5 marca 2019 r. upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 68 z 8.3.2019, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/372/oj).

(4) Obniżenie podatku nie przekracza poziomu koniecznego ze względu na dodatkowe koszty transportu i dystrybucji ponoszone przez konsumentów na Korsyce.

(5) Ostateczny poziom opodatkowania jest zgodny ze stawkami minimalnymi przewidzianymi w dyrektywie 2003/96/WE, które wynoszą obecnie 359 EUR za 1 000 litrów (czyli 35,90 EUR za hektolitr).

(6) Ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter departamentów, do których decyzja ma zastosowanie, a także na niewielką wysokość obniżki stawki – która jest zresztą bardzo wysoka w porównaniu z poziomem minimalnym określonym w dyrektywie 2003/96/WE – wnioskowany środek nie spowoduje przemieszczeń ściśle związanych z dostawą paliw.

(7) W związku z tym środek jest dopuszczalny z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i potrzeby zapewnienia uczciwej konkurencji, a także nie jest niezgodny z polityką Unii w dziedzinie zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

(8) Należy więc upoważnić Francję, zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej na Korsyce.

(9) Należy zapewnić, aby Francja mogła stosować przedmiotową obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja, od 1 stycznia 2025 r., zapewniając płynne przejście od poprzednich uregulowań na mocy decyzji wykonawczej 2019/372/UE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od 1 stycznia 2025 r.

(10) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie.

(11) Aby dać zainteresowanym departamentom wystarczającą pewność, upoważnienie należy przyznać na okres czterech lat. Jednakże aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy przewidzieć, że – jeżeli Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wprowadzi powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane – niniejsza decyzja powinna wygasnąć w dniu rozpoczęcia stosowania tego systemu.

(12) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnia się Francję do stosowania obniżki stawki opodatkowania nieprzekraczającej 1 EUR za hektolitr benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki.

Aby uniknąć nadmiernej rekompensaty, obniżka nie może przekroczyć dodatkowych kosztów transportu, magazynowania i dystrybucji ponoszonych przez departamenty Korsyki, w porównaniu z Francją kontynentalną.

Obniżona stawka musi być zgodna z obowiązkami określonymi w dyrektywie 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7 tej dyrektywy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2028 r.

Jeżeli jednak Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wprowadzi powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego upoważnienie przyznane w art. 1 niniejszej decyzji nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygasa w dniu rozpoczęcia stosowania tego systemu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący